

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKROŽNO SODIŠČE V MARIBORU

I K 29346/2017 - 188

OBČINA MARIBOR
Mariborska

Prejeto 28. 01. 2020	Ref: 9
Šifra zadeve: 192-5/2017-20	Pril: vred

SODBA V IMENU LJUDSTVA

Okrožno sodišče v Mariboru je po okrožni sodnici kot sodnici posameznici Maši Blažeka,

ob sodelovanju Stanke Zupanič kot sodne zapisnikarice,

v kazenski zadevi zoper obtoženega Alana Bukovnika,

zaradi kaznivega dejanja jemanja podkupnine po drugem odstavku 261. člena Kazenskega zakonika (KZ-1),

na podlagi obtožbe Okrožnega državnega tožilstva v Slovenj Gradcu, št. Kt/21151/2017 z dne 13. 7. 2018, modificirane dne 16. 12. 2019,

po dne 7. 11. 2019, 28. 11. 2019, 9. 12. 2019 in 16. 12. 2019 opravljeni javni glavni obravnavi v navzočnosti obtoženca, njegove zagovornice odvetnice Irme Pavlinič Krebs in državnega tožilca Izidorja Rojsa,

dne 16. 12. 2019

RAZSODILO:

Obtoženi Alan Bukovnik,

sin Lovrenca in Darinke, rojen 23. 9. 1970 v Slovenj Gradcu, EMŠO 23099970500233, stanujoč Koroška cesta 32, Radlje ob Dravi, državljan Republike Slovenije, mag. znanosti, zaposlen Občina Radlje ob Dravi v funkciji župana, z mesečno plačo 2.040,00 EUR neto, poročen, oče dveh preskrbljenih otrok, lastnik hiše na naslovu bivanja, lastnik osebnega vozila znamke Mazda 6, neobsojen, ni v drugem kazenskem postopku, na prostosti,

je kriv,

da je kot uradna oseba v smislu 3. točke prvega odstavka 99. člena Kazenskega zakonika (KZ-1) za drugega zahteval korist, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravil dejanje, ki bi ga tudi sicer moral opraviti,

s tem, da je kot župan Občine Radlje ob Dravi po tem, ko je Občina Radlje ob Dravi z odločbo št. 430-0002/2016-09 z dne 4. 7. 2016 zavodu Domania, Zavod za dnevno varstvo starejših in pomoč na domu, Puconci (v nadaljevanju: Zavod), podelila koncesijo za opravljanje javne službe pomoči družini na domu v Občini Radlje ob Dravi, v avgustu 2016 najprej v svoji pisarni v prostorih Občine Radlje ob Dravi, Mariborska cesta 7, Radlje ob Dravi in nato po telefonu od direktorja navedenega zavoda Alena Dominića zahteval, da mora Zavod odkupiti več poslovnih prostorov v stavbi na Mariborski cesti 4, Radlje ob Dravi, v skupni vrednosti 90.060,80 EUR, navedeni prostori pa so v lasti Občine Radlje ob Dravi in tako kot župan za občino zahteval korist, ter mu v ta namen na sestanku dne 11. 8. 2016 izročil elaborat »Vpis stavbe v kataster stavb« za stavbo št. 609 k.o. 804-Radjlje ob Dravi z označenimi deli stavb, ki naj bi jih odkupil Zavod ter list z ročno zapisnim izračunom za znesek 90.060,80 EUR,

zato, da bi sam kot župan v imenu občine kot koncedenta z Zavodom kot koncesionarjem podpisal Koncesijsko pogodbo za izvajanje socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Radlje ob Dravi, kar bi tudi sicer moral storiti na podlagi določil prvega odstavka 19. člena Pravilnika o koncesijah na področju socialnega varstva ter prvega in drugega odstavka 11. člena Odloka o podelitvi koncesije za izvajanje javne službe Pomoč družini na domu v Občini Radlje ob Dravi z dne 7. 12. 2015.

S tem je storil kaznivo dejanje jemanja podkupnine po drugem odstavku 261. člena Kazenskega zakonika (KZ-1).

Po 57. in 58. členu KZ-1 se obtožencu izreče

pogojna obsodba,

v okviru katere se mu po drugem odstavku 261. člena KZ-1 določi kazen 1 (eno) leto in 5 (pet) mesecev zapora in skladno s 47. členom KZ-1 denarna kazen v višini 100 (sto) dnevni zneskov, kar znaša 6.800,00 (šest tisoč osemsto 00/100 EUR),

pri čemer se kazen zapora ne bo izrekla, če obtoženi v preizkusni dobi 3 (treh) let ne bo storil novega kaznivega dejanja, denarna kazen pa se izreče. Obtoženi jo je dolžan plačati v roku 3 (treh) mesecev od pravnomočnosti sodbe, če pa se ne bo dala niti prisilno izterjati, jo bo sodišče izvršilo tako, da bo za vsaka začeta dva dnevna zneska določilo 1 (en) dan zapora.

Obtoženi je na podlagi prvega odstavka 95. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP) dolžan povrniti stroške kazenskega postopka iz 1. do 5. točke drugega odstavka 92. člena ZKP, ki bodo odmerjeni s posebnim sklepom, nagrado in potrebne izdatke oškodovančevega pooblaščenca, odvetnika Primoža Pokliča, ki bodo na podlagi drugega odstavka 93. člena ZKP odmerjeni s posebnim sklepom, ko bo znana njihova višina, ter sodno takso, ki bo odmerjena po pravnomočnosti sodbe.

OBRAZLOŽITEV:

1. Z v uvodu navedeno obtožnico je državni tožilec iz Okrožnega državnega tožilstva v Slovenj Gradcu obtoženemu Alanu Bukovniku očital storitev kaznivega dejanja jemanja podkupnine po drugem odstavku 261. člena Kazenskega zakonika (KZ-1). Na glavni obravnavi dne 16. 12. 2019 je državni tožilec obtožnico spremenil.
2. S sklepom Višjega sodišča v Mariboru z dne 18. 7. 2019, opr. št. I Kr 29346/2017, je bilo ugodeno predlogu za prenos krajevne pristojnosti, ki ga je podala predsednica Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu in je bilo za postopek določeno tukajšnje sodišče.
3. V predmetni kazenski zadevi je upošteval predlog procesnih udeležencev, podan na predobravnavnem naroku dne 11. 7. 2019, v smislu 2. točke drugega odstavka 285.f člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP), namesto sodnega senata v predpisani sestavi sodila sodnica posameznica.

4. Obtoženi Alan Bukovnik je zanikal storitev očitane mu kaznivega dejanja. V zagovor je navedel, da nikoli ni pogojeval podpisa koncesijske pogodbe z nakupom poslovnih prostorov v lasti občine, niti od Alena Dominića nikoli ni zahteval, da mora odkupiti poslovne prostore v lasti Občine Radlje ob Dravi. Z Alenom Dominičem je imel prvi sestanek dne 3. 8. 2016, ko sta se sestala v njegovi pisarni. Med pogovorom mu je Alen Dominič omenil, da bo posloval v prostorih na naslovu Mariborska cesta 2 v Radljah, pri čemer mu je pojasnil, da gre za obnovljeno hišo v lasti Marjana Potnika. Bil je šokiran, tako da se nadaljnega pogovora na tem sestanku več ne spominja. Marjan Potnik je namreč brat njegovega strankarskega sodelavca in prijatelja Roberta Potnika, ki je podžupan in občinski svetnik, zaradi česar je ob omembi njegovega imena „okamenel“. Zdi se mu, da je Dominič na tem sestanku še omenil, da ni mogel vzeti v najem prostorov Občine Radlje ob Dravi, saj bi mu lahko to zamerile ostale občine v Dravski dolini, kjer se je tudi prijavil na razpise za izvajanje koncesije pomoči na domu. Razmišljal je, kako naj to zadrego reši, zato je tajnico Darinko Švajger prosil, da dne 11. 8. 2016 povabi na sestanek Alena Dominića. Ko je tega dne oškodovanec prišel na sestanek, sta bila v pisarni sama. Povedal mu je, da lahko ima Domania sedež poslovne enote kjerkoli v Radljah, samo v prostorih Marjana Potnika ne. Ker je bil seznanjen z njegovim problemom, da najemne pogodbe z Občino Radlje ob Dravi ne more skleniti zaradi ostalnih občin v Dravski dolini, je dan pred sestankom prosil sodelavko, da mu prinese etažni načrt in podatke o stavbi na naslovu Mariborska 4 v Radljah ob Dravi, katere solastniki so vse občine v Dravski dolini. V tej stavbi je Občina Radlje ob Dravi po delitveni bilanci postala izključni lastnik stanovanj, na poslovnih prostorih pa so postale solastnice vse občine v Dravski dolini, in sicer so pridobile sledeče solastniške deleže: Občina Radlje ob Dravi 37,06 %, Občina Podvelka - Ribnica 23,93 % (po delitvi na dve občini: Ribnica na Pohorju 7,17 % in Podvelka 16,76 %), Občina Muta 20,80 % in Občina Vuzenica 18,21 %. Občina Radlje ob Dravi je svoj 37,06 % solastni delež na poslovnih prostorih uporabljala sama. V teh prostorih posluje javni zavod ŠKTM, katerega edini ustanovitelj je Občina Radlje ob Dravi. Za ostale prostore je po pooblastilu ostalih občin solastnic, Občina Radlje ob Dravi, pooblaščenka sklepati najemne pogodbe, pobrana najemnina pa je prihodek vseh občin solastnic. Na neformalnih srečanjih županov je sam večkrat zaznal interes, da bi svoje deleže na tej stavbi prodali. Alenu Dominiću je tako podrobno predstavil situacijo tako glede možnosti najema prostorov, kot glede možnosti nakupa solastnih deležev ostalih občin v prihodnosti, ter mu predlagal, da premisli o najemu poslovnega prostora, ki je v solasti vseh občin. Pri tem mu je povedal, da deleža v lasti Občine Radlje ob Dravi ne bo mogoče odkupiti, saj občina za to ni zainteresirana. Tako mu je na list papirja izpisal podatke, da bi poslovni prostori ostalih občin stali približno 90.060,80 EUR, Zavod Domania pa bi jih lahko dajal v najem in bi imel prihodke iz naslova najemnin. Solastninski delež Občine Radlje ob Dravi v vrednosti 53.029,12 EUR je odštel od skupne vrednosti vseh prostorov

MB 4

*

PRILOGA -
LIST

(143.089,92 EUR), zato Občina Radlje ob Dravi ne bi imela nobene koristi, saj njeni prostori niso bili naprodaj. Če bi torej Občina Radlje ob Dravi ostala solastnica poslovnih prostorov, ne bi pridobila prav nobene koristi. Zanj je bilo pomembno samo to, da se za sedež poslovne enote Zavoda Domania sklene najemna pogodba kjerkoli, samo ne z Marjanom Potnikom, ki je brat njegovega strankarskega kolega, podžupana in občinskega svetnika.

Po tem sestanku je bil seznanjen z grozilnim pismom Alena Dominića, ki ga je posredoval na elektronski naslov Marjane Švajger in njemu v vednost. Grozil je, da če ne bo prejel od občine koncesijske pogodbe, bo odstopil od izvajanja storitve pomoči na domu, ter ponujal za podpis pogodbe sponzorstva v njihovi občini in možnosti investicij. Zaradi tega je bil šokiran in direktorico prosil, da prouči vse možnosti odstopa od pogodbe. Oškodovanec je dne 19. 8. 2016 nepreklicno umaknil svoje parafe in podpise iz vzorca koncesijske pogodbe. Zahteval je, da mu občina vse izvode pogodbe nemudoma vrne in v skladu z njegovo zahtevo so na občini tudi ravnali.

Prav tako ne drži očitek, da bi kot uradna oseba moral v imenu občine podpisati koncesijsko pogodbo na podlagi 1. člena Pravilnika o koncesijah na področju socialnega varstva in Odloka z dne 7. 12. 2015. Določbe teh predpisov ne predvidevajo prav nobene sankcije za primer, da koncedent ne podpiše koncesijske pogodbe. Določba 1. člena Pravilnika predvideva, da se po usklajevanjih med koncedentom in koncesionarjem v roku 60 dni sicer lahko podpiše pogodba, določa pa le sankcijo, če koncesionar ne podpiše pogodbe. To pa je odvzem koncesije. Iz mnenja, ki ga je občina predhodno že pridobila izhaja, da koncedent pogodbe ne rabi podpisati in ga v to ni mogoče prisiliti, zato sklenitve koncesijske pogodbe tudi ni mogoče iztožiti.

Nadalje je v zvezi z dokazom, ki mu je ga posredovalo sodišče, in sicer izpisom iz zemljiške knjige, navajal, da mu ni bilo poznano dejstvo, da občine Dravske doline, ki so dejanske solastnice stavbe na Mariborski cesti 4, Radlje ob Dravi, še niso vpisane v zemljiški knjigi. Pravnica, ki skrbi za premoženjskopravne zadeve na občini mu je pojasnila, da so skladno z novimi predpisi morali najprej naročiti za objekt elaborat za potrebe vzpostavitve etažne lastnine. V letu 2008 je bil pripravljen akt o ustanovitvi etažne lastnine, ker pa je bila v zemljiški knjigi vpisana na zemljišču Občina Radlje ob Dravi (prvotna občina), se je leta 2008 tudi v vseh podvložkih vpisala stara občina. Pojasnjeno mu je bilo, da je pri vzpostavitvi etažne lastnine na objektih postopek povsod enak in se pri vseh podvložkih najprej vpiše zemljiškoknjižni lastnik zemljišča, kar pa je bila prvotna Občina Radlje ob Dravi. Nadaljnjih postopkov pa občinska uprava še ni izvedla, kar je po pojasnili občinske uprave razlog, da zemljiškoknjižno stanje še ni usklajeno z dejanskim stanjem, bodo pa k temu pristopili. Sam do 17. 8. 2019 ni

vedel, da Občine Dravske doline niso vpisane kot solastnice v zemljiški knjigi, kot to izhaja iz premoženjsko delitvenih bilanc. Vsako leto je namreč podpisal rekapitulacije prihodkov in odhodkov za te poslovne stavbe, katerih solastniki so Občine Dravske doline.

5. Sodišče je v dokaznem postopku na glavni obravnavi zaslišalo priče Alena Dominića, Romana Buzetija, Marjano Švajger, Mirjano Popijal, Alenko Helbl, Roberta Potnika, Miho Hauserja, Matejo Hauser, Brigito Recek Špari, Darinko Švajger, Tjašo Breg, Dejana Levanića, Marjana Potnika in Majo Košir, v dokazne namene prebralo listine, kot to izhaja iz zapisnikov o glavni obravnavi z dne 7. 11. 2019 (list. št. 418 - 425), z dne 28. 11. 2019 (list. št. 466 - 473), z dne 9. 12. 2019 (list. št. 477 - 486) in zapisnika o glavni obravnavi z dne 16. 12. 2019 (list. št. 518 - 531), ter vpogledalo v vse ostale listine in priloge kazenskega spisa.
6. Sodišče je zavrnilo dokazni predlog obrambe za zaslišanje priče Dejana Židana, ki bi lahko pojasnil dejanski razlog nepodpisa pogodbe, saj naj bi o tem, po posredovanju člana stranke SD Alena Dominića, govoril z obtoženim, kateri naj bi mu povedal razlog zaradi katerega je odklonil podpis pogodbe. Po oceni sodišča izvedba tega dokaza ne bi prispevala k boljši razjasnitvi zadeve, upoštevaje, da je oškodovanec sam izpovedal, da je o tem govoril le z Dejanom Levanićem, ki ga je sodišče na glavni obravnavi tudi zaslišalo, iz zagovora obtoženega pa tudi ne izhaja, da bi o tem govoril z Dejanom Židanom.

Prav tako je sodišče zavrnilo predlog obrambe za zaslišanje vseh županov občin Dravske doline, in sicer občine Muta, Vuzenica, Podvelka in Ribnica na Pohorju (po sprejetem sklepu na glavni obravnavi dne 16. 12. 2019 pa je zagovornica izjavila, da bi tudi sicer umaknila navedene dokazne predloge), saj tudi izvedba teh dokazov ne bi prispevala k boljši razjasnitvi zadeve, ker gre za dokaze, ki očitno ne bi mogli ovreči ugotovljenega dejanskega stanja v zvezi lastništvom stavbe na Mariborski 4 v Radljah ob Dravi. Obramba je zaslišanje navedenih prič predlagala z namenom, da bi priče pojasnile neusklajeno dejansko stanje nepremičnine na naslovu Mariborska 4, ter da obtoženi kot župan ni imel nobenih pooblastil za razpolaganje s poslovnimi prostori, nadalje bi priče pojasnile upravljanje te stavbe ter da v letu 2016 niso potekali nobeni pogovori glede prodaje teh prostorov. O lastništvu stavbe v kritičnem obdobju se je sodišče prepričalo na podlagi zemljiškoknjižnih izpisov in dokumentacije pridobljene iz zemljiške knjige, na podlagi katere se je občina v celoti kot lastnica vpisala v zemljiško knjigo na nepremičnini, ki je pod obtožbo, zato je izvedbo teh dokazov zavrnilo.

7. Po slišanem zagovoru obtoženega, izvedenem dokaznem postopku, presoji vsakega izvedenega dokaza posebej in vseh skupaj ter ugotovljenih dejstvih in okoliščinah, je sodišče brez dvoma ugotovilo, da je obtoženec kriv storitve

kaznivega dejanja, kot je opisano v izreku sodbe.

8. Kaznivo dejanje jemanja podkupnine po drugem odstavku 261. člena KZ-1 stori uradna oseba ali javni uslužbenec, ki zase ali za koga drugega zahteva ali sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo korist ali obljubo oziroma ponudbo take koristi, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravila uradno dejanje, ki bi ga tudi sicer morala ali smela opraviti, ali da ne bi opravila dejanja, ki ga tudi sicer ne bi smela opraviti, ali kako drugače uporabila svoj položaj, ali kdor posreduje pri takem podkupovanju uradne osebe.

Objekt kazenskopravnega varstva tega kaznivega dejanja je korektno izvajanje oblastne funkcije in pravilno izvrševanje pooblastil, ki jih pravni red daje nekaterim kategorijam oseb oziroma poklicev. Kazniva dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila dejansko pomenijo zlorabo oblasti in zajemajo inkriminacije različnih oblik zlorabe uradnega položaja s strani uradnih oseb. Med sprejemom podkupnine in uradnim dejanjem mora obstajati poseben odnos. Podkupnina mora biti ekvivalent za uradno dejanje. Ni potrebno, da bi obstajal kak izrecen dogovor (sporazum), ampak zadostuje, da storilec kaznivega dejanja jemanja podkupnine, da vedeti (lahko tudi s konkludentnimi dejanji), da bo posel sklenjen, če bo podkupnina dana. Dogovor je vezan na uradno dejanje uradne osebe ali javnega uslužbenca. Nanaša se na prihodnje ravnanje prejemnika podkupnine, ki bo storjeno v korist dajalca podkupnine ali nekoga tretjega, pri čemer mora biti to prihodnje ravnanje vsaj v grobem določeno. Zakonski opis kaznivega dejanja dajanja podkupnine vsebuje več izvršitvenih načinov. Zahtevanje kot izvršitven način je enostransko terjanje podkupnine in mora biti resno izraženo z voljo, ki je usmerjena na sklenitev sporazuma o nedovoljeni izmenjavi. Samo sugsetija, pobuda ali predlog še ne pomeni zahtevanja. Za izvršitveno ravnanje zahtevanja (terjanja) podkupnine se zahteva, da storilec svojo izrečno ali konkludentno enostransko izjavo, da zahteva podkupnino kot protiuslugo za neko storitev ali opustitev, posreduje oziroma naznani potencialnemu dajalcu koristi. Enostranska izjava uradne osebe, da želi podkupnino zadostuje za obstoj kaznivega dejanja. Pri tem pa mora biti osebi, od katere uradna oseba terja podkupnino, ta zahteva povsem razumljiva. Storilec mora imeti namen, da drugi razume smisel njegove zahteve, zlasti, da dojame zvezo med zahtevanjem podkupnine in njegovim ravnanjem. Drugemu mora dati vedeti, da za svoje ravnanje, ki ga bo opravil, pričakuje podkupnino in mora mu iti za to, da druga stran podkupnino dojame kot tako „protistoritev“. Pri tem ni pomembno ali drugi privoli v njegovo zahtevo in je zahtevanje tudi uspešno oziroma je podkupnina tudi dejansko dana, temveč zadostuje, da je terjanje drugemu izraženo oziroma sporočeno. Predpostavka je torej vzajemnost obeh ravnanj. Zahtevanje mora biti sporočeno neposredno tistemu, od kogar se podkupnina terja, ali pa posredniku.

9. Iz zbranih dokazil izhaja, da se je Zavod Domania prijavil na javni razpis Občine Radlje ob Dravi za podelitev koncesije za izvajanje javne službe - pomoč družini na domu v Občini Radlje ob Dravi, ki je bil objavljen na spletni strani občine in v Uradnem listu RS dne 18. 6. 2016 (list. št. 10). Zavod Domania je dne 6. 7. 2016 prejel odločbo Občine Radlje ob Dravi št. 430-0002/2016-09 z dne 4. 7. 2016 (list. št. 29 - 31 in priloga A10), s katero mu je Občina Radlje ob Dravi podelila koncesijo za opravljanje navedene javne službe za dobo 10 let.
10. V obravnavanem obdobju je bil župan občine Radlje ob Dravi obtoženi Alan Bukovnik, ki je župan navedene občine že od leta 2002 (list. št. 78). Obtoženi je tako bil uradna oseba v smislu 3. točke prvega odstavka 99. člena KZ-1, ki določa, da je uradna oseba oseba, ki pri državnem organu ali organu samoupravnih lokalnih skupnosti ali pri drugi osebi javnega prava opravlja uradne naloge ali ima uradno funkcijo z vodstvenimi pooblastili in odgovornostmi.
11. Iz rednega izpisa iz sodnega/poslovnega registra za Zavod Domania (list. št. 27 in priloga A1) je razvidno, da je od 12. 4. 2010 direktor zavoda Alen Dominič.
12. Iz izpovedbe oškodovanca (zakonitega zastopnika Zavoda Domania) Alena Dominiča izhaja, da zavod vodi že od leta 2010, zavod pa se ukvarja s pomočjo družinam na domu in z izvajanjem nege na domu. V letu 2016 je pet občin iz območja UE Radlje ob Dravi objavilo razpis za oddajo koncesije za opravljanje dejavnosti pomoči družinam na domu. Zavod Domania se je prijavil na razpis v vseh petih občinah, tako tudi v Občini Radlje ob Dravi in so bili v tej občini tudi izbrani ter v zvezi s tem prejeli odločbo. Prav tako so se odločili, da bodo na območju Koroške registrirali poslovno enoto in začeli iskati primeren prostor, saj sta občini Muta in Vuzenica v razpisu imeli pogoje, da mora imeti izvajalec sedež nekje v bližini. Tako je preko Mihe Hauserja izvedel, da Marjan Potnik oddaja v novo obnovljeni zgradbi v Radljah ob Dravi poslovne prostore, zaradi česar je z njim stopil v stik. Dogovorila sta se, da zaenkrat le registrira poslovno enoto na tem naslovu, najemno pogodbo pa bosta sklenila po pridobitvi koncesije. Po tem dogovoru je obiskal župana in mu tudi povedal, da bodo najeli poslovne prostore na Mariborski cesti in obtoženi ga je vprašal ali so to prostori gospoda Potnika, kar je potrdil. Obtoženi je bil zadovoljen z izborom. Dopolnjuje možnost, da sta z obtoženim, po tem, ko je že registriral poslovno enoto pri Marjanu Potniku, govorila tudi o najemu občinskih prostorov, vendar mu je takrat zagotovo povedal tudi, da če bi vzeli v najem občinske prostore, ne ve kako bi se na to odzvali občini Muta in Vuzenica. V zvezi s podpisom koncesijske pogodbe je povedal, da ga je Marjana Švajger, direktorica občinske uprave, poklicala, da je našla neka neskladja med že podpisano pogodbo in vzorcem in mu poslala nove popravljene pogodbe. Ni se spominjal ali je te pogodbe podpisal in jih poslal nazaj na občino ali jih je osebno odnesel, ko je šel na sestanek k županu. Pred sestankom ga je župan poklical po telefonu in mu dejal, da ima super idejo, ki mu jo bo predstavil na četrtkovem sestanku. V zvezi

s tem sestankom je povedal, da mu je obtoženi po vljudnostnem uvodu rekel, da bi moral Zavod Domania odkupiti neke deleže v poslovni stavbi Občine Radlje od Dravi. Rekel je, da je stavba vredna okrog 150.000,00 EUR in da jo zasedajo najemniki. Zavod Domania bi moral po njegovem odkupiti delež v višini 90.000,00 EUR, tako da bi bili potem z Občino Radlje ob Dravi solastniki, zavod pa bi lahko tudi pobiral najemnine. Sam je bil začuden in šokiran in obtoženemu dejal, da o takšni investiciji ne more odločati sam in da to ni primarna dejavnost Zavoda Domania. Obtoženi mu je še dejal, da naj se pogovori s solastniki in da naj čim prej poda pisno izjavo o odkupu tega deleža nepremičnine. Med tem pogovorom mu je izročil „srajčko“, v kateri je bil na roko napisan nek dokument in elaborat, ki se je nanašal na to stavbo. Ni se spominjal, da bi župan takrat na tem sestanku kakorkoli povezoval nakup teh poslovnih prostorov in podpis koncesijske pogodbe. Na tem sestanku ni bilo govora o najemu stavbe v solasti vseh občin, temveč je bilo govora izključno o nakupu deleža te nepremičnine in o možnosti pobiranja najemnin od najemnikov, pri čemer je županu omenil, da upravljanje z nepremičninami ni dejavnost zavoda. Po koncu sestanka je šel še do direktorice Marjane Švajger in jo prosil, da naj mu čim prej pošlje podpisane izvode pogodb. Odgovorila mu je, da mu jih bo poslala takoj oziroma kakor je bilo dogovorjeno z županom. Ko je odhajal na ta sestanek je pričakoval, da bo prejel dva izvoda že podpisane pogodbe. Po tem sestanku, ko se je vračal domov je že med vožnjo preračunal, da se posel ne izide. Dobiček, ki so ga načrtovali za naslednjih deset let, ne bi pokrili višine kupnine tega objekta. Tistega dne je telefoniral Mateji Hauser in ji povedal, da bi morali odkupiti delež neke poslovne stavbe v Radljah, ter ji povedal, da se to ne izide. Čez dva dni, ko se je vračal iz Hrvaške, ga je na mobilni telefon poklical obtoženi in ga vprašal, ali se je že pogovoril s solastniki ter mu rekel, da naj mu čim prej pošlje izjavo, s katero se bodo zavezali k nakupu. Sam mu je omenil, da želi njegovo izjavo, da ne bodo unovčili bianco menic, ki bi jih občina lahko unovčila kot nadomestilo za neizvajanje storitev. Obtoženi mu je obljubil, da tega ne bodo storili. Sam se je nato v tem pogovoru izgovoril na prihajajoče praznike in da zaradi tega še ni uspel govoriti s solastniki, čeprav z njimi niti ni imel namena razpravljati o tem, je pa na vsak način želel doseči podpis koncesijske pogodbe, obtoženemu pa ni povedal, da zgradbe ne bodo kupili. Ko je naslednjič govoril z direktorico občinske uprave v zvezi s podpisom pogodb, mu je ta dejala „Alen, pa dajte se pogajat“. Odgovoril je, da se nima kaj pogajat, če se je župan že odločil. Tri ali štiri dni preden je bilo potrebno predložiti bančno garancijo, se je po posvetu s svojim odvetnikom, odločil, da na občino pošlje elektronsko sporočilo, v katerem je zahteval, naj mu pošljejo podpisane izvode koncesijskih pogodb, sicer umika vse parafe in podpise iz teh pogodb, saj ga je bilo strah, da bi občina unovčila bianco menice, ki jih je predložil skupaj z razpisno dokumentacijo in bi zavod posledično utrpel škodo. Sprva ni bilo odziva, čez nekaj časa pa je prejel sporočilo, v katerem so mu iz občine sporočili, da glede na njegovo elektronsko sporočilo ocenjujejo, da se odpovedujejo opravljanju koncesijske dejavnosti v Občini Radlje od Dravi. Nato je pri raznih službah poskušal pridobiti informacije

in stališča o tem, kako ravnati v takšnem primeru, ko je odločba o podelitvi koncesije dokončna, koncedent pa ni želel podpisati koncesijske pogodbe. Odgovora, ki bi vseboval neko rešitev, ni dobil. Na Občino Radlje ob Dravi so kasneje še enkrat poslali podpisane izvode koncesijskih pogodb, ter Center za socialno delo Radlje ob Dravi z dopisom zaprosili, da jim posredujejo seznam uporabnikov pomoči na domu v Občini Radlje ob Dravi, vendar odgovora z nobene strani niso prejel. Kasneje je bil še enkrat na občini pri županu, ki ga je vprašal ali še vedno misli, da bodo to dejavnost opravljali v tej občini. Odgovoril mu je, da ja, saj imajo pravnomočno odločbo o podelitvi koncesije, o nakupu poslovne zgradbe pa takrat nista govorila. Po njegovi razlagi koncesijska pogodba ni bila podpisana zato, ker sam ni dal pisne izjave, da bo Zavod Domania to nepremičnino kupil. O tem problemu je na enem izmed sestankov zavoda povedal tudi Romanu Buzetiju, ki se je sestankov udeleževal, čeprav je bila družbenica njegova žena. Kasneje je sicer izvedel, da naj bi bil razlog za zavrnitev podpisa izbira sedeža poslovne enote v prostorih Marjana Potnika, ki je brat podžupana Roberta Potnika, čeprav njemu nihče nikoli ni rekel, da je v tem težava. Sam razgovora z obtoženim na sestanku dne 11. 8. 2016 ni razumel, da bi mu ta ponudil najem prostorov v tej stavbi, temveč izključno kot nakup te stavbe. Na izrecno vprašanje obtoženega na glavni obravnavi ali mu je kadarkoli, ko sta sedela skupaj ali po telefonu pogojeval nakup prostorov v lasti Občine Radlje ob Dravi, je oškodovanec odgovoril, da je bilo rečeno, da Zavod Domania mora kupiti prostore v tem deležu, kasneje po telefon pa, da mora dati pisno izjavo za nakup teh prostorov.

13. Sodišče ocenjuje izpoved Alena Dominića kot verodostojno, kljub temu, da se zaslišan na glavni obravnavi več ni spominjal vseh podrobnosti, kar je glede na časovno oddaljenost dogodkov povsem razumljivo, je pa v bistvenem ves čas postopka izpovedoval skladno, in tako sodišče ni našlo nobenega razloga, ki bi vzbujal dvom v verodostojnost njegove izpovedi, saj je le-ta podprta tudi z drugimi dokazi v spisu.
14. Iz elektronskih sporočil v spisu izhaja, da je dne 5. 8. 2016 direktorica občinske uprave Občine Radlje ob Dravi Marjana Švajger po elektronski pošti (priloga A14) Alenu Dominiću v pregled poslala koncesijsko pogodbo (priloga A15) ter ga prosila za njen podpis. Alen Dominić je pogodbo podpisal in štiri podpisane izvode s prilogami ter dopisom še istega dne priporočeno po pošti poslal na naslov Občine Radlje ob Dravi (list. št. 33 in 34). Dne 9. 8. 2016 je Marjana Švajger Alena Dominića obvestila, da je besedilo pogodbe dopolnila in da bo pogodbo podpisal v četrtek (priloga A17). O prejemu pogodb in strinjanju z vsebino je Alen Dominić istega dne po elektronski pošti (priloga A18) obvestil direktorico občinske uprave Občine Radlje ob Dravi, v katerem je navedel tudi, da bo pogodbo podpisal v četrtek (torej 11. 8. 2016). Po sestanku z obtoženim, dne 11. 8. 2016, je Alen Dominić še istega dne direktorici Marjani Švajger posredoval elektronsko sporočilo, v katerem jo je prosil, da mu čim prej pošlje

sken podpisane pogodbe tudi s strani župana, saj jo potrebuje zaradi bančne garancije (priloga A21). Marjana Švajger je Dominićevo sporočilo istega dne posredovala županu (priloga A22), Dominiću pa na njegov ponovni poziv k posredovanju skena podpisane koncesijske pogodbe dne 16. 8. 2016 odgovorila, da bo to storila takoj, ko dobi potrditev od župana (priloga A23). Istega dne je Alen Dominić ob 11.53 uri direktorici Marjani Švajger in v vednost županu, poslal elektronsko sporočilo v katerem je ponovno prosil za posredovanje podpisane pogodbe iz razloga, ker jo morajo predložiti banki zaradi bančne garancije, katero so zahtevali za dobro izvedbo posla, posledično pa zapisal, da lahko vnovčijo tudi menico v znesku 10.000 EUR, ter v nadaljevanju jasno zavrnil vsakršno dodatno pogojevanje in "spreminjanje" razpisnih pogojev z zahtevo po nakupu napremičnin. V elektronskem sporočilu je navedel, da so na predlog o pre zaposlitvi kadra pristali brez oklevanj, dodatno pogojevanje in spreminjanje pogojev, pa se mu ne zdi v duhu dobrega poslovnega sodelovanja. Navedel je, da nakup nepremičnin ni bil del razpisnih pogojev in četudi bi bil, si ne more predstavljati destva, da bi z "zaslužkom" 685,80 EUR letno šli v investicijo od 90.000,00 EUR, kar posledično pomeni, da bi posojilo odplačevali 131 let. Predlagal je, da se koncesijska pogodba sklene do 18. 8. 2016, po enem letu od opravljanja storitev pa preučijo možnosti glede investicije oziroma sponzorstev v občini (priloga A24). Obtoženi je nato še istega dne ob 18.23 uri direktorici Marjani Švajger poslal elektronsko sporočilo v katerem je predlagal odstop od pogodbe in zapisal naj z ministrstva pokličejo CSD in jim zabičajo naj nadaljujejo z delom, spodaj pa še dodal "Si ti vidla!!! V duhu dobrih poslovnih odnosov..." (priloga A25), Marjana Švajger pa mu je istega dne odpisala, da bi o tem rada "prediskutirala" preden karkoli ukrenejo, na to pa je 17. 8. 2016 odgovoril, da sta uredila (priloga A27). Še istega dne, torej 17. 8. 2016, je obtoženi Marjani Švajger poslal sporočilo z vsebino svojega "razmišljanja" glede razlogov za odstop od pogodbe, ki naj bi jih Marjana Švajger povzela v "dokument" (priloga A28 in A29).

15. Oškodovanec Alen Dominić je povedal, da mu je obtoženi na sestanku dne 11. 8. 2016 izročil dokumente, ki jih je tistega dne videl prvič in jih je nato predal policistom. Povedal je, da se natančno ni seznanjal z vsebino te dokumentacije, mu je pa obtoženi te dokumente izročil in mu razložil ocenjeno vrednost nepremičnine. Tako se spomni zneska 90.000,00 EUR in 150.000,00 EUR. Spomni se, da je šlo za ročni zapis, ki je bil že vnaprej pripravljen, priložen pa je bil elaborat (list. št. 35 in 36 - 54 in priloga A19 in A20).
16. O tem, da je obtoženi pogojeval podpis pogodbe z nakupom nepremičnine se je Dominić zaupal Romanu Buzetiju, možu Zdenke Verban Buzeti, solastnice družbe Domania d.o.o., ki se je v glavnem tudi udeleževal sestankov lastnikov družbe Domania d.o.o.. Zaslišan tako v preiskavi kot na glavni obravnavi je Roman Buzeti potrdil, da mu je Dominić na enem izmed sestankov povedal, da je pri podelitvi koncesije v občini Radlje ob Dravi prišlo do nekih težav in da se

pogojuje sklenitev koncesijske pogodbe s tem, da se kupi neka nepremičnina v vrednosti 90.000,00 EUR ter da to pogojuje župan Občine Radlje ob Dravi. Iz izpovedbe oškodovanca izhaja, da je v zvezi s pogojevanjem podpisa koncesijske pogodbe takoj po sestanku dne 11. 8. 2016 poklical Matejo Hauser, ki je bila v tistem času družbenica družbe Domania d.o.o. in ji opisal sestanek pri županu. Dejala mu je naj se sam odloči kako bo ravnal. Zaslišana kot priča Mateja Hauser se tega telefonskega pogovora več ni spominjala oziroma je trdila, da ga sploh ni bilo, glede sestanka družbenikov pa je povedala, da je bilo na tem sestanku rečeno, da v Občini Radlje ob Dravi ni bila podpisana koncesijska pogodba zaradi nekih zapletov, ker niso želeli tam ustanoviti poslovne enote, o kakršnemkoli pogojevanju pa na tem sestanku ni bilo govora, se je pa zaslišana na glavni obravnavi spominjala določenih postopkov iz leta 2014 oziroma 2015 v Rogaševcih, kjer so občine pogojevale ustanovitev poslovne enote v občini, kjer pridobiš koncesijo. Ni mogoče spregledati, da je Mateja Hauser znanka in daljna sorodnica obtoženega (njuni babici sta bili sestrični) s katerim se srečuje na družinskih srečanjih, zato ji glede na njeno razmerje v obtoženim sodišče ni poklonilo vere. Kot priča zaslišana Alenka Helbl, občinska svetnica v Občini Radlje ob Dravi, je povedala, da se je po Radljah govorilo, da je dogovor padel v vodo, pri čemer je mislila, da se je govorilo, da Domania ne bo imela koncesije, da je bila postavljena zahteva za neki denar, da je šlo za neke prostore, in te govorice so se potem uresničile. Alen Dominić, kot direktor Zavoda Domania, se je v zvezi z izvajanjem pomoči na domu v koroški regiji za zaposlitev dogovarjal z Tjašo Breg, ki bi bila vodja Domanie za to področje. Zaslišana kot priča je povedala, da ji je Alen Dominić po tem, ko sta se že dogovarjala za zaposlitev povedal, da je ne bo zaposlil, ker župan ni želel podpisati pogodbe, saj je zahteval, da Domania kupi poslovne prostore, oni pa tega niso naredili. Ni vedela kje so ti prostori, niti kdo je njihov lastnik, vedela je povedati le, da gre za staro roza hišo. V zvezi z njeno izpovedbo je obramba v spis vložila tri barvne fotografije iz katerih izhaja, da je roza barve hiša na naslovu Mariborska cesta 2, torej hiša Marjana Potnika, navedeno pa naj bi dokazovalo, da je Alen Dominić priči Tjaši Breg opisal kot razlog nesklenitve pogodbe probleme s poslovnimi prostori v roza hiši torej na naslovu Mariborska 2. Po oceni sodišča navedene fotografije ne omajajo verodostojnosti izpovedbe priče, saj je Tjaša Breg izrecno in večkrat jasno povedala, da ji je Alen Domnić povedal, da je obtoženi od Domanie zahteval, da kupijo prostore v središču Radelj in da župan zato ni hotel podpisati pogodbe, sama pa se ni poglobljala v to, ali je to res, bila pa je žalostna, ker ni dobila službe, za katero sta se z oškodovancem že dogovorila. Glede na navedeno sodišče verjame priči, da ji je oškodovanec kot razlog nesklenitve pogodbe omenil nakup nepremičnin, saj je tudi po tem, ko je sama govorila o najemu, popravila svojo izpovedbo in izrecno povedala, da se je sklenitev pogodbe pogojevala z nakupom stavbe v središču Radelj, njena izpovedba pa je podprta tudi z drugimi dokazi v spisu.

17. Zahtevo obtoženega oziroma idejo, da mora Zavod v korist Občine Radlje ob Dravi odkupiti več poslovnih prostorov v stavbi na Mariborski cesti 4, Radlje ob Dravi, v skupni vrednosti 90.060,80 EUR je Alen Dominič povezal s podpisom koncesijske pogodbe, in sicer v smislu, da če sam da izjavo, da bodo te prostore odkupili bodo dobili nazaj vrnjeno koncesijsko pogodbo. Poleg tega je zahtevo obtoženega po odkupu nepremičnin povezal s podpisom pogodbe zato, ker se je z vrnitvijo pogodbe zavlačevalo. Sami so pogodbo namreč takoj podpisali in vrnili na občino. Z nobeno občino ni trajalo več kot 20 ali 30 dni, da je prišlo do podpisa pogodbe in tudi župan nobene občine ga ni klical in pogojeval podpisa koncesijske pogodbe. Običajno so pogodbo podpisano s strani župana prejeli po pošti in to tudi z županom občine Puconci, kjer imajo pisarno „preko puta“, kot se je sam izrazil. Povedal je, da ni bilo običajno, da bi župan pogodbo podpisoval pred njim. Poleg tega mu je direktorica Marjana Švajger enkrat po telefonu dejala „Alen, pa dajte se pogajat“, on pa ji je odvrnil, kaj se bo pogajal, če se je župan že odločil. Prav tako je na izrecno vprašanje obtoženega na glavni obravnavi ali mu je kadarkoli, ko sta sedela skupaj ali po telefonu, pogojeval nakup prostorov v lasti Občine Radlje ob Dravi povedal, da je bilo rečeno, da Domania mora kupiti te prostore v tem deležu in kasneje po telefonu, da mora dati pisno izjavo za nakup teh prostorov. Iz zagovora obtoženega izhaja, da je Dominiču dejansko izročil zapis z izračunom in vrednostjo poslovnih prostorov in elaborat, saj mu je s tem podrobno predstavil situacijo tako glede možnosti najema prostorov, kot glede možnosti nakupa solastnih deležev ostalih občin v prihodnosti, ter mu predlagal, da premisli o najemu poslovnega prostora, ki je v solasti vseh občin, vendar zagovoru obtoženega v tem delu ne gre slediti, saj je Alen Dominič jasno povedal, da se z obtoženim na sestanku dne 11. 8. 2016, ko mu je izročil te dokumente nista pogovarjala o najemu prostorov, temveč je bilo govora izključno o nakupu teh poslovnih prostorov. Da je temu res tako izhaja tudi iz elektronskega sporočila, ki ga je Alen Dominič poslal dne 16. 8. 2016 ob 11.53 uri direktorici občinske uprave Marjani Švajger, iz vsebine katerega je razvidno, da je govora izključno o nakupu nepremičnin, ter da nakup ni bil del razpisnih pogojev.
18. V zvezi z zapletom pri podpisu koncesijske pogodbe je Alen Dominič obvestil in želel najti rešitev in prejeti odgovor pri raznih službah. Tako je obvestil Ministrstvo za javno upravo, Inšpektorat za javni sektor (list. št. 64 in priloga A35), Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (list. št. 66 in priloga A37), Socialno inšpekcijo (list. št. 67 in priloga A38) in Ministrstvo za finance, Sektor za upravljanje javnega premoženja (list. št. 68 in priloga A39). Iz prejetih odgovorov izhaja, da mora Občina Radlje Ob Dravi v skladu s Pravilnikom o koncesijah na področju socialnega varstva in Odlokom o podelitvi koncesije za izvajanje javne službe Pomoč družini na domu v Občini Radlje ob Dravi podpisati koncesijsko pogodbo, pa tudi, da postopanje za primer odklonitve podpisa ni predvideno.

19. O nastalem zapletu je Alen Dominić obvestil tudi strankarskega kolega Dejana Levaniča, ki mu je predlagal, da naj se pomenijo in zadevo rešijo sporazumno. Levaniču je omenil, da so se zapletli glede podelitve koncesije, podrobnosti problema pa mu ni razlagal. Kot priča zaslišan Dejan Levanič je potrdil, da ga je oškodovanec poklical in mu pojasnil, da ima težave z županom. Prosil ga je, če lahko z županom stopi v stik, kar je tudi storil. Obtoženi mu je pojasnil, da ima problem s tem, da bi se s kom dobil, zlasti, ko gre za primer podeljevanja koncesij. Županu se je zdelo sporno, da bi se s komerkoli dobival, ker so posredi prostori, ki so v lastniški povezavi s podžupanom. Ko mu je bilo predloženo, zakaj ni tega omenil že policistom, je povedal, da je takrat, ko so ga obiskali kriminalisti govoril le o tem, kaj se je pogovarjal z Alenom Dominićem oziroma kaj je Alen spraševal njega.
20. Po vseh sestanki, poslanih elektronskih sporočilih, obvestilih raznim službam, je Zavod Domania na Občino Radlje ob Dravi dne 24. 10. 2016 še enkrat poslal podpisane koncesijske pogodbe, saj so želeli začeti z izvajanjem koncesijske dejavnosti. Izhajali so iz stališča, da so s podelitvijo koncesije upravičeni za izvajanje te dejavnosti in potrebujejo le upravičence s katerimi bi komunicirali. Občina Radlje ob Dravi je dne 27. 10. 2016 odgovorila, da pogodbe ne bodo podpisali, saj glede na vsebino sporočila z dne 19. 8. 2016 smatrajo, da je zavod od pogodbe odstopil (list. št. 75 in priloga A40). Z namenom izvajanja dejavnosti so Centru za socialno delo Radlje ob Dravi poslali tudi dopis, skupaj z izvodom pravnomočne odločbe o podelitvi koncesije, in jih zaprosili, da jim posredujejo seznam uporabnikov pomoči na domu v Občini Radlje ob Dravi. Odgovora niso prejeli.
21. Mirjana Popijal, direktorica CSD, je zaslišana kot priča izpovedala, da so konec leta 2014 vsem občinam poslali dopis, v katerem so predlagali, da bi za izvajanje pomoči na domu najele zunanjšega izvajalca. V letu 2016 so občine začele z izbiro novih izvajalcev tovrstnih storitev. CSD se je zavezal, da bo storitve izvajal do prenosa dejavnosti na novega izvajalca. Prvi prenos dejavnosti se je zgodil v Občini Podvelka, kjer je to dejavnost začel opravljati Zavod Domania. V Občini Radlje ob Dravi so konec avgusta 2016 prejeli dopis, da do podpisa koncesijske pogodbe ne bo prišlo, da so zadovoljni z njihovimi storitvami in da vztrajajo na tem, da storitve opravljajo še naprej. Tako so v tej občini storitve izvajali še do 15. 3. 2017, ko je bila dejavnost prenesena na Javni zavod ŠKTM. V zvezi z dopisom, poslanim s strani Zavoda Domania, je povedala, da so dopis prejeli. Zavod je želel, da jim odstopijo podatke o uporabnikih, saj so bili z odločbo izbrani, vendar tega niso storili, ker dokler ni sklenjena pogodba, ne morejo odstopati podatkov o uporabnikih, saj gre za osebne podatke. To je bil razlog, da na dopis niso odgovorili.
22. Opisane aktivnosti oškodovanca Alena Dominića, direktorja Zavoda Domania, v smeri sklenitve koncesijske pogodbe kažejo na to, da je imel velik interes po

tem, da bi do sklenitve pogodbe le prišlo. Obtoženi se v zagovoru sklicuje na to, da je bil razlog, da ni prišlo do podpisa koncesijske pogodbe izključno v tem, ker je Dominić registriral poslovno enoto v prostorih na Mariborski cesti 2, Radlje ob Dravi, ki so v lasti Marjana Potnika, ki je brat Roberta Potnika, podžupana občine. Iz izpovedbe direktorice občinske uprave Marjane Švajger izhaja, da se spominja sestanka z dne 3. 8. 2016, na katerem je Dominić, najprej njej, potem pa tudi županu, povedal, da je najel poslovne prostore pri Marjanu Potniku. Bila je presenečena, ko je izvedela za ta podatek, župan pa je bil ob tem podatku šokiran, presenečen in je tudi rekel „ravno te prostore, ali ni bilo drugih“. Župan je namreč zelo znan, da pazi na konflikt interesov in očitno je bilo, da mu ni prav, da je Dominić sedež poslovne enote registriral v prostorih, ki so last podžupanovega brata. Oškodovanec zanika, da bi mu bilo znano, da naj bi bil razlog prav najem teh prostorov, saj naj bi za to izvedel šele kasneje. Brigita Recek Špari, socialna delavka Zavoda Domania, je povedala, da je bila po podelitvi koncesije skupaj z direktorjem Dominićem enkrat na spoznavnem sestanku pri županu Občine Radlje ob Dravi (točnega datuma ni vedela, se je pa zaradi osebnih razlogov spomnila, da je bilo to poleti). Pred sestankom sta si z Dominićem ogledala tudi prostore, kjer bi imeli pisarno. Na sestanku, kjer sta bila prisotna župan in Dominić, je Dominić omenil te poslovne prostore in sama ni zaznala kakšnega neodobravanja z obtoženčeve strani. Iz izpovedbe Darinke Švajger, poslovne sekretarke na Občini Radlje ob Dravi in kopije njenega rokovnika (B4) izhaja, da je bil Alen Dominić naročen pri županu 3. 8. 2016 in 11. 8. 2016, torej sta bila v letu 2016 v njen rokovnik vpisana z oškodovancem le dva sestanka, nenapovedano pa na obisk k županu ne more priti nihče. Glede na izpovedbo priče Darinke Švajger je tako mogoče potrditi izpovedbo Brigite Recek Špari, ki je povedala, da je bila na sestanku po podelitvi koncesije (koncesija je bila podeljena z odločbo z dne 4. 7. 2016) in da je sestanek potekal v poletnih mesecih. Glede na to, da Brigita Recek Špari ni bila prisotna na sestanku 11. 8. 2016, je sklepati, da je bila na sestanku pri županu dne 3. 8. 2016.

23. Iz listin v spisu izhaja, da Robert Potnik v aktualnem času sploh ni bil podžupan Občine Radlje ob Dravi, saj je dne 31. 3. 2016 podal izjavo, da z dnem 1. 4. 2016 odstopa od funkcije podžupana, zaradi nastopa funkcije v.d. direktorja JP KIČ (priloga A55). Dne 1. 4. 2016 je bil izdan sklep o razrešitvi podžupana Občine Radlje ob Dravi, Roberta Potnika (priloga A56), dne 7. 11. 2016 pa je bil Robert Potnik ponovno imenovan za podžupana Občine Radlje ob Dravi (priloga A57). Kljub temu, da Robert Potnik ni bil v obdobju od 1. 4. 2016 do 7. 11. 2016 v funkciji podžupana, pa iz izpovedbe Marjane Švajger, direktorice občinske uprave izhaja, da je navkljub temu, da ni bil podžupan, vseeno ves čas pomagal pri delu na občini. Tudi Robert Potnik zaslišan kot priča je povedal, da je podžupan od leta 2010, s prekinitvijo v letu 2016 od aprila do novembra, ko je bil vršilec direktorja javnega podjetja. V tem času formalno ni bil podžupan, se je pa vsak ponedeljek, kot direktor javnega podjetja, udeležil kolegija župana. V

tem obdobju je bil tudi občinski svetnik. Sodišče tudi v tem delu, in sicer ko obtoženi navaja, da je bil glavni razlog za nepodpis pogodbe najem prostorov s strani oškodovanca pri Marjanu Potniku, ne more slediti, saj izvedeni dokazi kažejo nasprotno. Alen Dominić je sam izjavil, da mu ni bilo nikoli izrecno rečeno, da je težava v najemu poslovnih prostorov pri Marjanu Potniku in o tem se z obtoženim tudi nista pogovarjala na sestanku, ko mu je predlagal nakup poslovne stavbe. Obtoženi mu nikoli neposredno ni povedal, da naj bi bili problem prostori Marjana Potnika. Njemu tudi ni bilo pomembno, da sklene najemno pogodbo prav v teh prostorih, temveč mu je bilo pomembno le to, da dobijo prostore in da lahko čim prej začnejo izvajati dejavnost. Tudi Birigita Recek Špari je povedala, da se ne spominja, da bi obtoženi pokazal kakšno neodobravanje, ko mu je Dominić na sestanku povedal kje bodo najeli prostore, temveč, kolikor se je še spomnila, je rekel le „v redu“. Glede na aktivnosti oškodovanca po tem, ko ni prišlo do sklenitve koncesijske pogodbe ter njegovo izpovedbo, da je želel le, da začnejo čim prej z izvajanjem dejavnosti, ni mogoče slediti zagovoru obtoženega in ga je šteti le kot način njegove obrambe v delu, ko navaja, da pogodba ni bila podpisana, ker so bili najeti prostori pri Marjanu Potniku, bratu podžupana Roberta Potnika, ki pa v tistem obdobju sploh ni nastopal v tej funkciji in tudi Marjana Švajger je zaslišana kot priča povedala, da naj bi slednje pomenilo konflikt interesov, kar je samo moralno sporno. Koncesijska pogodba bi se sklenila za 10 let in ni življenjsko izkustveno, da v kolikor bi razlog za sklenitev pogodbe bil pogojen z najemom poslovnih prostorov drugje, samo ne v prostorih Marjana Potnika in bi to bilo Dominiću znano, da ne bi za to ustrezno poskrbel. Že njegove aktivnosti kažejo na to, da je imel močan interes po sklenitvi pogodbe in glede na posredovano elektronsko sporočilo, sodišče verjame oškodovancu, da se je podpis pogodbe pogojeval z nakupom nepremičnin na naslovu Mariborska cesta 4, čeprav to ni bilo izrecno rečeno s strani obtoženega. Vendar je potrebno izpostaviti, da je v naravi korupcijskih kaznivih dejanj, da se izvršujejo prikriti in tudi ni potrebno, da bi obstajal kak izrecen dogovor (sporazum), ampak zadostuje, da storilec kaznivega dejanja jemanja podkupnine, da vedeti (lahko tudi s konkludentnimi dejanji), da bo posel sklenjen, če bo podkupnina dana. Konkludentno ravnanje je ravnanje, delovanje ali obnašanje, iz katerega se da zanesljivo sklepati kakšna je pravnoposlovna volja določene osebe, čeprav ta volja ni izrecno (ustno ali pisno) izražena. Ne glede na to, da ni bilo s strani obtoženega neposredno pogojevano, da mora Zavod Domania odkupiti delež nepremičnine, da bo pogodba podpisana, pa je bilo iz ravnanja obtoženega zanesljivo sklepati kakšna je njegova volja in kaj mora oškodovanec storiti, da bo posel (podpis pogodbe) sklenjen. Oškodovanec je povedal, da mu je obtoženi na sestanku dne 11. 8. 2016 predstavil idejo okoli nakupa poslovnih prostorov, nato ga čez dva dni poklical po telefonu in ga vprašal ali se je pogovoril s solastniki ter mu dejal, naj mu pošlje pisno izjavo, da bodo te prostore odkupili, ob tem pa mu na sestanku tudi izročil list z izračunom in vrednostjo poslovnih prostorov skupaj z elaboratom „Vpis stavbe v kataster stavb“ za stavbo št. 609. k.o. Radje ob Dravi. Povedal je,

da je idejo o nakupu nepremičnine povezal s podpisom koncesijske pogodbe, saj je obtoženi zahteval pisno izjavo o odkupu teh prostorov. Navedeno potrjujejo tudi elektronska sporočila, v katerih se nikjer ne omenja, da bi bil problem v najemu prostorov v lasti Marjana Potnika, nasprotno pa je jasno izraženo ogorčenje župana ob zavedanju, da Zavod Domania ne bo teh prostorov odkupil. Še istega dne, ko je Alen Dominič na občino in tudi v vednost obtoženemu posredoval elektronsko sporočilo, da nakup nepremičnine ni bil nikoli del razpisnih pogojev, je obtoženi Marjani Švajger predlagal, da odstopijo od sklenitve pogodbe (priloga A25). Iz vsebine elektronskih sporočil nikjer ne izhaja, da bi bili razlogi oziroma težave v najemu prostorov, nasprotno pa je jasno razvidno, da se oškodovanec ni strinjal z dodatnim pogojevanjem, torej z nakupom nepremičnin v vrednosti 90.000,00 EUR. O tem, da naj bi bil razlog nepodpisa koncesijske pogodbe najem prostorov pri Marjanu Potniku, so izpovedovale le priče, naklonjene obtoženemu, in sicer Marjana Švajger, ki je direktorica občinske uprave že od leta 2003, Robert Potnik, ki obtoženega pozna že od leta 2001, od leta 2010 pa je tudi podžupan občine Radlje ob Dravi ter občinski svetnik in njegov strankarski kolega Dejan Levanič. Sodišče navedenim pričam ni poklonilo vere, saj kot je bilo že navedeno, v spisu ni materialnih dokazov o tem, da bi bil sporen najem prostorov, nasprotno pa je izpovedba oškodovanca podprta tako z izpovedbami prič kot z ostalimi listinami v spisu. Tudi Marjana Švajger je na vprašanje, zakaj ni Dominiču niti v enem dopisu napisala, da preseli sedež poslovne enote drugam, odgovorila, da za to ni bila pristojna, prav tako je povedala, da župan ni izrecno opozoril oškodovanca, da pogodbe ne bo podpisal, če ne bo zamenjal poslovnih prostorov in tudi njej ni rekel, da ne bo podpisal pogodbe, temveč le, da bo poiskal še neke druge rešitve.

24. Da je oškodovanec Alen Dominič želel najeti prostor v Radljah ob Dravi izhaja tako iz njegove izpovedbe, kot iz izpovedbe Marjana Potnika, s katerim ga je spoznal Miha Hauser, saj oškodovanec ni iz Radelj in se je s tem namenom nanj tudi obrnil. Miha Hauser je povedal, da je bil pogoj Dominiča, da se prostori nahajajo v centru kraja, da so dostopni za invalide in da imajo parkirišče. Kasneje se z Dominičem več ni pogovarjal o teh prostorih. Najem prostorov sicer ni bil med razpisnimi pogoji v občini Radlje ob Dravi, je pa oškodovanec v prijavi na razpis sam navedel, da bo uredil prostore v katerih bo deloval, saj sta občini Muta in Vuzenica v razpisu za podelitev koncesije kot enega od kriterijev navedle oddaljenost izvajalca storitve od same občine. Njegove navedbe je potrdil tudi kot priča zaslišan Marjan Potnik. Povedal je, da se je nanj obrnil Miha Hauser in ga vprašal, če lahko posreduje njegovo telefonsko številko nekomu, ki je zainteresiran za najem prostorov. Čez čas ga je poklical Alen Dominič, s katerim sta se sestala v Radljah in pokazal mu je prostore. Kolikor se spominja, je bila takrat zraven tudi ena ženska. Prostore mu je pokazal dvakrat, enkrat pa je v teh prostorih imel tudi razgovor. Dominič mu takrat ni povedal s kakšno dejavnostjo se bo ukvarjal, rečeno mu je bilo le, da gre za mirno dejavnost. Kasneje ga je Dominič prosil, če lahko na njegovem naslovu registrira

dejavnost, saj se bo prijavil na nek razpis v občini Muta ali Vuzenica, razpisni pogoji pa je, da ima sedež v bližini ali v Radljah. Sam je s tem soglašal. Čez nekaj mesecev se je o tem pogovarjal tudi z bratom Robertom Potnikom in ni zaznal, da bi bil brat zaradi tega nejevoljen, je pa to zaznal kasneje, ko se je brat o tem pogovarjal z županom. Brat mu je povedal, da sta se z županom pogovarjala in da župan ni hotel podpisati pogodbe zaradi sedeža družbe v njegovih prostorih, Dominić pa mu tega ni omenil. Sam glede tega ni storil ničesar, saj je šlo za njegove lastniške prostore in je bil zaradi tega mnenja, da jih lahko odda komur želi. Z Alenom Dominićem sta se kasneje še slišala po telefonu in povedal mu je, da posla ni dobil, ker ni bil uspešen na razpisu.

25. Iz koncesijske pogodbe za izvajanje socialnovarstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Radlje ob Dravi (priloga A15), izhaja, da naj bi jo sklenila kot koncedent Občina Radlje ob Dravi in koncesionar Domania, Zavod za dnevno varstvo starejših in pomoč na domu, Puconci. Na strani koncedenta je kot podpisnik naveden župan, mag. Alan Bukovnik, na strani koncesionarja pa direktor zavoda, Alen Dominić. Pogodba je podpisana le s strani koncesionarja.
26. Obtoženemu se je očitalo, da je kot uradna oseba v smislu 3. točke prvega odstavka 99. člena KZ-1 za drugega zahteval korist, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravil dejanje, ki bi ga tudi sicer moral opraviti, in sicer, da bi sam kot župan v imenu občine kot koncedenta z Zavodom kot koncesionarjem podpisal Koncesijsko pogodbo za izvajanje socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Radlje ob Dravi, pogodbo pa bi moral podpisati na podlagi določil prvega odstavka 19. člena Pravilnika o koncesijah na področju socialnega varstva ter prvega in drugega odstavka 11. člena Odloka o podelitvi koncesije za izvajanje javne službe Pomoč družini na domu v Občini Radlje ob Dravi z dne 7. 12. 2015.
27. S koncesijo se civilnopravnemu subjektu podeli monopolna pravica, ki jo nato izvaja koncesionar za svoj račun in v svojem imenu, za določen daljši čas proti plačilu nadomestila oziroma dajatve. S koncesijo koncedent podeli koncesionarju pravico za opravljanje določene dejavnosti, ki je sicer pridržana izključno koncedentu.
28. Obtoženi v zagovoru navaja, da ne drži očitkov, da bi kot uradna oseba moral v imenu občine podpisati koncesijsko pogodbo. Določbe Pravilnika o koncesijah na področju socialnega varstva in Odloka z dne 7. 12. 2015 ne predvidevajo prav nobene sankcije za primer, da koncedent ne podpiše koncesijske pogodbe. Določba 19. člena Pravilnika predvideva, da se po usklajevanjih med koncedentom in koncesionarjem v roku 60 dni sicer lahko podpiše pogodba, določa pa le sankcijo, če koncesionar ne podpiše pogodbe, to pa je odvzem koncesije. 11. člen Odloka določa, da pogodbo v imenu koncedenta podpiše župan. Iz mnenja, ki ga je občina predhodno že pridobila izhaja, da koncedent

pogodbe ne rabi podpisati in ga v to ni mogoče prisiliti, zato sklenitve koncesijske pogodbe tudi ni mogoče iztožiti.

29. Sicer drži zagovor obtoženega, da niti Pravilnik, niti Odlok ne predvidevata sankcije v primeru, če pogodbe ne podpiše koncedent, vendar je v konkretnem primeru na mestu vprašanje, zakaj pogodba ni bila podpisana s strani koncedenta, glede na to, da je bila Zavodu Domania z odločbo z dne 4. 7. 2016 že podeljena koncesija za opravljanje javne službe pomoči družini na domu na območju občine Radlje ob Dravi, pogodba je bila že pripravljena in usklajena, kot izhaja iz elektronskih sporočil med Alenom Dominičem in Marjano Švajger ter vrnjena na občino podpisana s strani koncesionarja, prav tako sta se obtoženi in Alen Dominič v zvezi s podelitvijo koncesije sestala kar na dveh sestankih, in sicer 3. 8. 2016 in 11. 8. 2016. Tretji odstavek 10. člena Odloka določa, da koncedent ni zavezan skleniti koncesijske pogodbe in lahko zavrne tudi popolne ponudbe, če ugotovi, da na podlagi prejetih ponudb ni smotrno izvajanje javne službe v obliki koncesije, vendar se po oceni sodišča tretji odstavek 10. člena Odloka nanaša na fazo odločanja o prejetih ponudbah, v obravnavanem primeru pa je bil koncesionar že izbran z odločbo, odločba je postala dokončna, med koncedentom in koncesionarjem so potekala usklajevanja glede vsebine pogodbe in pogodba je bila tudi usklajena, ko pa bi moralo priti do podpisa s strani koncedenta, torej župana, ki bi pogodbo moral podpisati, pa se to ni zgodilo. Tako ne vzdrži zagovor obtoženega, da ni bil dolžan podpisati koncesijske pogodbe, in da ne gre za dejanje, ki bi ga kot uradna oseba tudi moral opraviti, saj iz dejanskega stanja izhaja drugače. 11. člen Odloka namreč določa, da pogodbo v imenu koncedenta podpiše župan, glede na to, da je bila koncesija podeljena, odločba dokončna in koncesijska pogodba že usklajena, bi pogodba morala biti podpisana s strani župana, upošteva dejstvo, da jo je koncedent, v njegovem imenu Alen Dominič, tudi že podpisal. Po tem, ko obtoženi ni podpisal koncesijske pogodbe, je dne 31. 8. 2016 na CSD posredoval dopis, v katerem je navedel, da občina ni podpisala pogodbe o opravljanju storitve pomoč družini na domu z izbranim izvajalcem in želi, da za občino še naprej opravlja storitev CSD, iz navedenega pa ne izhaja, da ni smotrno izvajanje javne službe v obliki koncesije, saj bi se o tem moral župan izjasniti že v fazi odločanja o prejetih ponudbah.
30. Obtoženi v zagovoru navaja, da mu ni bilo poznano dejstvo, da občine Dravske doline, ki so dejanske solastnice stavbe na Mariborski cesti 4, Radlje ob Dravi, še niso vpisane v zemljiški knjigi. Iz zemljiško knjižnih izpisov (list. št. 334 - 351), ki jih je sodišče pridobilo in posredovalo strankam še pred prvo glavno obravnavo izhaja, da je lastnica stavbe št. 609, k.o 804 Radlje ob Dravi in vseh posameznih delov stavbe v celoti Občina Radlje ob Dravi. Osnova za delitev premoženja novo nastalih občin Radlje ob Dravi, Muta, Podvelka - Ribnica in Vuzenica je bil sporazum o premoženjsko delitveni bilanci. Iz sporazuma o premoženjsko delitveni bilanci izhaja, da delitev premoženja vsebuje

nepremičnine, kamor sodijo zemljišča (stavbna, kmetijska in gozdovi) ter stavbe (poslovne stavbe, stanovanja, objekti komunalne infrastrukture, ceste in prometna infrastruktura, kulturni spomeniki, zaklonišča in športni objekti). V 5. členu sporazuma je določeno, da se nepremičnine razdelijo med novo nastale občine po legi, kar pomeni, da pridobi nepremičnine občina, na katerem območju nepremičnina leži ali po strukturnem ključu. Po legi se delijo: stavbna zemljišča, kmetijska zemljišča, gozdovi, objekti komunalne infrastrukture, ceste in prometna infrastruktura, kulturni spomeniki, zaklonišča, športni objekti in stanovanja, po strukturnem ključu pa poslovne stavbe. Iz izpiska iz zemljiške knjige izhaja, da se je občina Radlje ob Dravi vpisala kot lastnica nepremičnin na podlagi poizvedovalnega zapisnika z dne 4. 11. 1974, sporazuma o premoženjsko delitveni bilanci z dne 7. 11. 1997, dopolnitve z dne 6. 7. 1999, aneksa k dopolnitvi z dne 16. 1. 2001 in 5. člena Zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini (list. št. 354). V dopolnitvi k sporazumu o premoženjsko delitveni bilanci št. 461-38/96-02 izhaja, da se 5. člen sporazuma o premoženjsko delitveni bilanci, ki opredeljuje delitev nepremičnin med novo nastale občine po legi dopolni tako, da v posamezno občino spadajo zemljišča in nepremičnine na navedenih katastrskih občinah, med katerimi v Občino Radlje ob Dravi spadajo zemljišča in nepremičnine tudi v katastrskih občini k.o. 0804 Radlje ob Dravi. V 4. členu je navedeno, da občinski sveti dovoljujejo drug drugemu, da izvedejo vpis zemljišč in nepremičnin v zemljiško knjigo v last in na ime na področju vsak svoje občine (priloga B7). Nadalje je bil sklenjen še aneks k dopolnitvi z dne 16. 1. 2001 (priloga B16 in C2 - list. št. 18 - 22), v katerem se je 5. člen sporazuma o premoženjsko delitveni bilanci ponovno dopolnil tako, da je pri katastrski občini navedena tudi parcelna številka, pri čemer je pri k.o. 0804 Radlje ob Dravi navedena tudi parcelna številka 396. V nadaljevanju je obtoženi kot župan občine Radlje ob Dravi dne 12. 12. 2008 podpisal Akt o ustanovitvi etažne lastnine (priloga C5), in sicer kot lastnik vl. št. 396 k.o. Radlje ob Dravi vpisane nepremičnine s parc. št. 635/1, kar predstavlja stanovanjsko stavbo, stavbišče v izmeri 214 m² in dvorišče v izmeri 124 m². Stavba s številko 804-609 z naslovom Radlje ob Dravi, Mariborska cesta 4, ki je povezana s parcelo 804-635/1 se je s sklepom z dne 19. 11. 2008 vpisala v kataster stavb, zahtevo za vpis stavbe v kataster stavb pa je podala Občina Radlje ob Dravi, ki jo je tudi takrat zastopal župan Alan Bukovnik. Zahtevi je bil priložen elaborat z dne 6. 10. 2008 (priloga C5 - list. št. 8 - 11). Akt o ustanovitvi etažne lastnine in Odločba Geodetske uprave Republike Slovenije, Območne geodetske uprave Slovenj Gradec, z dne 19. 11. 2008 sta bila podlaga za vpis etažne lastnine v zemljiško knjigo. Kot izhaja iz rednih izpisov iz zemljiške knjige je lastnica vseh delov stavbe št. 609, k.o. 804 Radlje ob Dravi, Občina Radlje ob Dravi. Občina je postala lastnica in se tudi vpisala v zemljiško knjigo na podlagi sporazuma o premoženjsko delitveni bilanci, dopolnitve sporazuma in aneksa k dopolnitvi. Na podlagi teh dokumentov in po vpisu v zemljiško knjigo je nato uredila še etažno lastnino in župan kot predstavnik občine je podpisal Akt o ustanovitvi etažne lastnine, predhodno pa podal tudi

zahtevo za vpis stavbe v kataster stavb. Že iz Akta o ustanovitvi etažne lastnine, ki ga je podpisal sam obtoženi dne 12. 12. 2008 izhaja, da je občina Radlje ob Dravi lastnica nepremičnine pri vl. št. 396 d.o. Radlje ob Dravi, vpisane nepremičnine s parc. št. 635/1 iste k.o.. Stvarnopravni zakonik (SPZ) v 109. členu določa, da lastnik nepremičnine lahko razdeli svojo lastninsko pravico na nepremičnini v etažno lastnino z enostranskim pravnim poslom. Z opisanim je ovržen zagovor obtoženega, da ni vedel, da je Občina Radlje ob Dravi izključna lastnica stavbe na naslovu Mariborska 4, Radlje ob Dravi, saj je kot župan podpisal Akt o ustanovitvi etažne lastnine že dne 12. 12. 2008, iz katerega jasno izhaja, da je Občina Radlje ob Dravi lastnica te nepremičnine. Zagovor obtoženega, da ni vedel, da ostale občine Dravske doline niso solastnice navedene stavbe, se je izkazal za skrajno neprepričljivega in izkustveno povsem neverjetnega, zato mu ne gre slediti in sodišče takšen zagovor sodišče šteje le kot način njegove obrambe. Listinski dokazi namreč dokazujejo nasprotno. Prav tako ni mogoče spregledati dejstva, da je obtoženi župan Občine Radlje ob Dravi že od leta 2002, torej neprekinjeno že 17 let, zato se je njegov zagovor v tej smeri izkazal za skrajno neprepričljivega in mu sodišče tudi ni sledilo, saj preprosto ni mogoče verjeti, da obtoženi kot župan ne bi bil seznanjen v tako dolgem obdobju s tem, katere nepremičnine ima občina v lasti in kakšno je zemljiškoknjižno stanje. Tudi njegovim navedbam, da bodo na občini pričeli z usklajevanjem zemljiškoknjižnega stanja ne gre slediti, saj direktorica občinske uprave ni znala pojasniti, na podlagi katerih listin zemljiškoknjižno stanje ni usklajeno in kaj bi naj bila podlaga za vpis v zemljiško knjigo preostalih občin Dravske doline. Šele na zadnji glavni obravnavi je obtoženi sodišču predložil pogodbo o uskladitvi zemljiškoknjižnega stanja z dejanskim, ki so jo dne 5. 12. 2019 sklenili župani občin Radlje ob Dravi, Muta, Podvelka, Vuzenica in Ribnica na Pohorju (priloga B23), predmetna pogodba pa je bila podlaga za vpis lastništva stavbe št. 609 v zemljiško knjigo v korist vseh občin Dravske doline. Okrajno sodišče v Ljutomeru je dne 9. 12. 2019 na predmetni nepremičnini vknjižilo lastninsko pravico v korist vseh občin (priloga B24). Navedene listine je pripravila Maja Košir, zaposlena kot pravnica na Občini Radlje ob Dravi, ki jo je sodišče tudi zaslišalo. Iz njene izpovedbe izhaja, da so te dokumente pripravili iz razloga, ker zemljiškoknjižno stanje ni bilo usklajeno z dejanskim in so se poslovne stavbe delile po legi, ne pa po strukturnem ključu, kar je pravilno, pogodba, ki so jo sedaj pripravili pa temelji izključno na delitvi po strukturnem ključu. Pogodbo je pripravila po navodilih direktorice občinske uprave oziroma vodje urada. Da dejansko stanje ni usklajeno z zemljiškoknjižnim stanje so ugotovili šele letos novembra. Po tem, ko ji je bil predložen Elaborat - Vpis stavbe v kataster stavb na list. št. 47 - 54, torej listine, ki jih je obtoženi na sestanku dne 11. 8. 2016 izročil Alenu Dominiću, je na vprašanje, ali je iz tega dokumenta razvidno lastništvo, povedala, da je razvidno, da je lastnik Občina Radlje ob Dravi (zapis 1/1), in hkrati poudarila, da to ni uradna evidenca. Predložitev navedenih listin in zaslišanje priče Maje Košir v predmetni zadevi ni relevantno, glede na to, da se je obtoženemu očitalo, da je kaznivo dejanje storil

v mesecu avgustu 2016, ko je bila izključna lastnica sporne nepremičnine (stavbe na naslovu Mariborska cesta 4, Radlje ob Dravi) Občina Radlje ob Dravi. Morebitni naknadni vpisi in usklajevanja niso pomembni upoštevaje zemljiškoknjižna načela in določila Stvarnopravnega zakonika. Velja namreč domneva, da je lastnik nepremičnine tisti, ki je vpisan v zemljiško knjigo (11. člen SPZ). V skladu z načelom publicitete in zaupanja v zemljiško knjigo velja neizpodbitna domneva, da se nihče ne more sklicevati na to, da ni poznal pravice, ki je vpisana v zemljiško knjigo. Za vsak pravni posel z nepremičninami velja pravilo skrbnega ravnanja, kar obsega tudi poznavanje zemljiškoknjižnega stanja. Od skrbne osebe se v pravnem prometu ne pričakuje samo vpogled v zemljiško knjigo, ampak tudi pravilna presoja vseh vpisov. V kolikor bi obtoženi kot župan del stavbe oziroma nepremičnine prodal Zavodu Domania, bi kot zemljiškoknjižni lastnik bila upravičena do prejema kupnine le Občina Radlje ob Dravi in ne druge občine, saj niso bile vpisane v zemljiški knjigi. Po prodaji bi tako v tem delu postal lastnik Zavod Domania, ne glede na to, ali je bilo morebiti dejansko stanje drugačno, saj je potrebno upoštevati zgolj zemljiškoknjižno stanje v trenutku prodaje. V povezavi z načeli zemljiške knjige, ter drugimi okoliščinami, ki kažejo na to, da je obtoženi kot dolgoletni župan vedel kdo je lastnik stavbe na naslovu Mariborska cesta 4, Radlje ob Dravi, saj je sam kot župan že leta 2008 podpisal Akt o ustanovitvi etažne lastnine, podal tudi zahtevo za vpis stavbe v kataster stavb, vedel, da občina v svojem imenu sklepa z najemniki najemne pogodbe, ter pobira najemnino. Tudi predložene listine s strani obrambe iz katerih izhaja rekapitulacija prihodkov in odhodkov za leta 2016 - 2018 (priloga B18, B19 in B20) ne vpliva na samo lastništvo, saj je za to kdo je lastnik v primeru prodaje relevanten le podatek iz zemljiške knjige in v skladu z zgoraj navedenimi načeli se nihče ne more sklicevati na to, da ni poznal pravice, ki je vpisana v zemljiško knjigo. Morebitna prodaja stavbe na naslovu Mariborska cesta 4, katere lastnica je bila v obdobju avgusta 2016 izključno Občina Radlje ob Dravi, bi tako pomenila koristno dejanje za občino v smislu, da bi občina s prodajo prejela kupnino, s katero bi poravnala svoje dolgeve, s čimer pa je izkazan tudi motiv za ravnanje obtoženega, saj je občina bila v obravnavanem obdobju v velikih likvidnostnih težavah. Direktorica občinske uprave Marjana Švajger se je vprašanju v zvezi z finančnim stanjem občine v obravnavanem obdobju izmikala, vendar pa iz listin v spisu izhaja, da je občina v kritičnem obdobju imela likvidnostne težave in se je zadolževala. Iz listine z dne 20. 6. 2016 izhaja, da je Občina Radlje ob Dravi na Ministrstvo za finance, Direktorat za proračun, posredovala vlogo za soglasje k zadolžitvi. Ministrstvo je dne 4. 7. 2016 zavrlo izdajo soglasja k zadolžitvi (A66). Dne 7. 7. 2016 je računovodkinja Občine Radlje ob Dravi, Natalija Planinšič, posredovala elektronsko sporočilo glede obračuna obresti, ki jim jih lahko obračuna izvajalec v primeru zamujenega plačila (A64). Ministrstvo za finance, Direktorat za finančni sistem, je dne 12. 7. 2016 Občini Radlje ob Dravi posredovalo odgovor v zvezi z obračunom obresti v primeru zamujenega plačila (A65). Prav tako iz listin v spisu izhaja, da je občina zaprosila dne 4. 7. 2016 družbo CM Celje d.d. -

v stečaju za obročno plačilo zapadlih najemnin za najem športne hiše v Radljah ob Dravi, iz katerega izhaja, da bi zaradi likvidnostnih težav lahko realizirali plačilo v več obrokih, ter da bi bili veseli, če bi jim odobrili drugo varianto, torej plačilo na 10 obrokov in ne na 5 obrokov (A67). Dne 10. 8. 2016 je občina ponovno zaprosila družbo CM Celje d.d. - v stečaju za obročno plačilo zapadlih najemnin. V dopisu z dne 10. 8. 2016 je obtoženi kot župan zapisal, da jim je bilo, na podlagi prošnje z dne 4. 7. 2016, odobreno poplačilo najemnin v petih mesečnih obrokih, ter da so prvi obrok v višini 15.250,00 EUR poravnali dne 10. 8. 2016, ter ponovno zaprosili za odobritev preostanka dolga v višini 60.999,98 EUR na več obrokov (priloga A68). Dne 17. 8. 2016 je bil s strani „strokasi“ občini izdan opomin pred tožbo za znesek 84,62 EUR (A69). Navedene listine izkazujejo, da je bila občina prav v mesecu juliju in avgusta 2016 v likvidnostnih težavah, s prodajo dela stavbe na Mariborski cesti 4 v Radljah ob Dravi pa bi obtoženi kot župan občini zagotovil svež kapital za poplačilo dolgov, kar bi za Občino Radlje ob Dravi nedvomno pomenilo korist oziroma koristno dejanje.

31. Obtoženčeva sposobnost razumeti pomen svojega dejanja in imeti svoje ravnanje v oblasti ni bila v obravnavanem času v ničemer okrnjena, sodišče pa tudi ni imelo razloga dvomiti, da se je obtoženec kot odrasla in uradna oseba v funkciji dolgoletnega župana tedaj zavedal prepovedanosti zahtevati korist, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravil dejanje, ki bi ga tudi sicer moral opraviti, torej da bi kot župan podpisal koncesijsko pogodbo. Z opisanim ravnanjem, ko je kot župan Občine Radlje ob Dravi od direktorja zavoda Alena Dominiča zahteval, da mora Zavod odkupiti več poslovnih prostorov v stavbi na Mariborski cesti 4, Radlje ob Dravi, v skupni vrednosti 90.060,80 EUR, navedeni prostori pa so v lasti Občine Radlje ob Dravi in tako kot župan za občino zahteval korist in mu v ta namen na sestanku dne 11. 8. 2016 izročil elaborat »Vpis stavbe v kataster stavb« za stavbo št. 609 k.o. 804-Radjle ob Dravi z označenimi deli stavb, ki naj bi jih odkupil Zavod ter list z ročno zapisnim izračunom za znesek 90.060,80 EUR zato, da bi sam kot župan v imenu občine kot koncedenta z Zavodom kot koncesionarjem podpisal Koncesijsko pogodbo za izvajanje socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Radlje ob Dravi, kar bi tudi sicer moral storiti, saj je Zavodu Domania podelila koncesijo za opravljanje javne službe pomoči družini na domu v Občini Radlje ob Dravi, je izpolnil vse zakonske znake kaznivega dejanja jemanja podkupnine po drugem odstavku 261. člena KZ-1. Na podlagi vseh izvedenih dokazov so tako z gotovostjo dokazani vsi objektivni in subjektivni znaki kaznivega dejanja jemanja podkupnine iz drugega odstavka 261. člena KZ-1, ki ga je obtoženi storil z direktnim naklepom kot stopnjo krivde, saj se je kot uradna oseba v funkciji župana zavedal svojega dejanja in ga tudi hotel storiti, pri čemer ostali izvedeni dokazi, ki jih sodišče ni posebej izpostavilo, ne bi mogli v ničemer vplivati na sprejete dejanske ugotovitve in pravne zaključke sodišča.

32. Za kaznivo dejanje jemanja podkupnine je v drugem odstavku 261. člena KZ-1 predpisana kazen zavora od enega do petih let in denarna kazen. Sodišče je odmerilo kazen, kot je določena v zakonu in pri tem upoštevalo vse okoliščine, ki vplivajo na odmero (49. člen KZ-1). Posebnih obteževalnih okoliščin ni ugotovilo, saj je obremenilna okoliščina, da je obtoženi izrabil svoj položaj župana, torej uradne osebe, eden od objektivnih pogojev kaznivosti obravnavanega kaznivega dejanja, kot olajševalno pa je upoštevalo obtoženčevo poprejšnjo nekaznovanost, urejeno družinsko življenje in kazen glede na težo kaznivega dejanja v smislu povzročene posledice, ki se kaže pri oškodovanem zavodu v nesklentvi koncesijske pogodbe, ki bi bila sklenjena za 10 let, torej daljše časovno obdobje, ter glede na stopnjo obtoženčeve krivde kot pravično izreklo sankcijo opominjevalne narave, pogojno obsodbo, v okviru katere je določilo kazen 1 (eno) leto in 5 (pet) mesecev zavora, ki pa ne bo izrečena, če obtoženi v preizkusni dobi 3 (treh) let ne bo storil novega kaznivega dejanja. Kot obvezno je sodišče določilo stransko denarno kazen v višini 6.800,00 EUR oziroma 100 dnevnih zneskov, pri čemer je višino dnevnega zneska 68,00 EUR določilo na podlagi premoženjskih podatkov obtoženega, ki jih je predhodno pridobilo (list. št. 461 in 461a - f), dnevni znesek pa izračunalo na podlagi povprečnega neto dohodka obtoženega, ki je od meseca avgusta do novembra 2019 mesečno povprečno znašal 2.040,00 EUR. Število dnevnih zneskov je sodišče določilo upoštevajoč vse okoliščine, ki jih je upoštevalo pri določitvi glavne kazni. Sodišče ni podvomilo, da bo tudi opozorilna sankcija zadostovala v smislu, da bo obtoženega v prihodnosti v zadostni meri odvračala od izvrševanja kaznivih dejanj, skladno s četrtim odstavkom 58. člena KZ-1 pa je odločilo, da se stranska denarna kazen izreče¹
33. Ker je bil obtoženi spoznan za krivega, je dolžan plačati stroške kazenskega postopka, ki bodo odmerjeni s posebnim sklepom, sodno takso in stroške pooblaščenca oškodovanca, ki bodo na podlagi drugega odstavka 93. člena ZKP odmerjeni s posebnim sklepom, ko bo znana njihova višina.
34. O premoženjskopравnem zahtevku oškodovanca sodišče ni odločalo, saj do konca kazenskega postopka ni bil priglašen.

¹ Sodba Višjega sodišča v Ljubljani VI Kp 44289/2015 z dne 22. 3. 2016; Sodba Višjega sodišča v Mariboru, II Kp 36814/2016 z dne 10. 8. 2018.

POUK O PRAVICI DO PRITOŽBE:

Zoper to sodbo je dovoljena pritožba, o kateri bo odločalo Višje sodišče v Mariboru. Morebitno pritožbo je treba vložiti pisno v dveh izvodih pri Okrožnem sodišču v Mariboru v roku 30 dni od prejema pisnega odpravka te sodbe. Če se pritožba pošlje priporočeno po pošti, velja dan oddaje pritožbe na pošto za dan izročitve pritožbe sodišču. Za osebe, ki jim je odvzeta prostost, velja dan oddaje pritožbe upravi zaporov za dan izročitve pritožbe sodišču.

Pravico do pritožbe ima tudi oškodovanec skladno s četrtem odstavkom 367. člena ZKP v delu, ki se nanaša na odločbo o premoženjskopravnem zahtevku, v zvezi z objavo pravnomočne sodbe in zoper odločbo o stroških postopka. Rok za pritožbo zoper sodbo je 30 dni od prejema pisnega odpravka sodbe. Oškodovanec se lahko s pisno izjavo tudi odpove pravici do pritožbe.

Maribor, 16. december 2019

Zapisnikarica:
Sabina Šantl l.r.

Predsednica senata:
Maša Blažeka l.r.

Ta prepis je souklopni zapisnikar.
Podpis predsednice senata Maše Blažeka

